

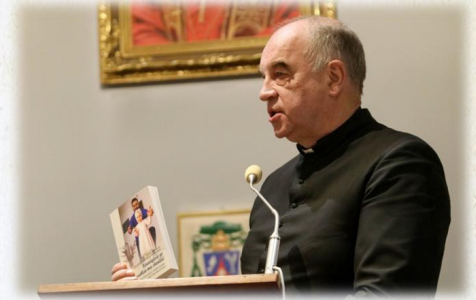
GRUDZIEŃ

Spotkanie z grupą ks. Głódowskiego DDA (4 XII 2020)

Seminarium jest miejscem, które przygotowuje nas do przyjęcia postugi kapłańskiej. Rozwija nas nie tylko duchowo, ale także w wymiarze ludzkim.

W obecnych czasach wiele osób pochodzi z rodzin, w których pojawiają się różnego rodzaju problemy związane z alkoholem, brakiem czasu, rodziców czy przemocą. Jest to kwestia, którą należy przepracować w seminarium, aby nie nosić w sercu zranienia i w przyszłości móc innym pomóc. To właśnie dlatego działa u nas grupa DDA prowadzona przez ks. dr. Bogusława Głódowskiego.

Dziś postanowili odwiedzić nas członkowie tej grupy spoza seminarium, aby podzielić się swoim świadectwem życia. Ciężkie historie i trudy dnia codziennego, które przeżyli uzmysłowiły nam, że każdy ma jakieś niewyjaśnione sprawy w sercu, nad którymi powinien popracować. Najlepszym czasem na to jest formacja seminaryjna dostarczająca wszelkich niezbędnych narzędzi do rozwoju osobistego i pracy nad sobą.

Mikołajkowe upominki (4/5 XII 2020)

Święty Mikołaj z Miry, żyjący na przełomie III/IV w., był biskupem stynącym z troski o ubogich i pomocy biednym. Aby go upamiętnić nasza wspólnota co roku przygotowuje sobie wzajemnie drobne upominki, które następnie roznoszą Bracia z III roku. Nocnym wędrownikom po seminarium towarzyszy św. bp Mikołaj oraz jego pomocnicy, za których są poprzebierani.

Jego wspomnienie przypada zawsze 6 grudnia. W tym roku była to akurat niedziela – dzień, w którym diakoni przebywają na parafiach, odbywając swoje praktyki i pomagając proboszczom w posłudze. Z racji tego Mikołaj postanowił przyjść noc wcześniej, aby nikt nie został pominięty.

Otrzymanie prezentu nie jest wcale takie łatwe. Mikołaj ma dla każdego specjalnie przygotowane zadanie, od którego wykonania zależy czy dany kleryk otrzyma swój prezent. Zadania posiadają różny stopień trudności, począwszy od śpiewania kolęd, poprzez grę na akordeonie, robienie przysiadów, a kończąc na przynoszeniu różnych rzeczy znajdujących się w seminarium, których akurat w tym momencie potrzebuje św. Mikołaj.

Ten piękny zwyczaj uczy nas nie tylko brania, ale przede wszystkim dawania innym tego, co najlepsze. Więcej satysfakcji jest w przygotowywaniu prezentu niż tylko w jego otrzymywaniu. Aby to zrobić trzeba pomyśleć o innych i poświęcić na to odrobinę czasu. Uczy nas to przede wszystkim miłości do bliźniego i wszystkich osób potrzebujących.

W zdrowym ciele zdrowy duch (5 XII 2020)

Każdy z nas doskonale wie, jak ważna dla człowieka jest dobra kondycja psychofizyczna. W naszej wspólnocie seminaryjnej nie zapominamy o tym ważnym elemencie jakim jest zdrowie, rozumiane w szerokim tego słowa znaczeniu. Tym co może poprawić naszą sprawność i utrzymać dobrą kondycję oprócz zdrowego odżywiania jest także sport.

jeżdżąc na rowerze, drudzy z kolei dbają o utrzymanie dobrej kondycji fizycznej jeżdżąc na... tyżwach.

Ostatnio w ramach czasu wolnego udaliśmy się na lodowisko mieszczące się w Hali Widowiskowo-Sportowej Olivia w Gdańsku. Jazda po lodzie nie należy do najłatwiejszych, mimo to wielu z nas nie poddało się i po raz pierwszy spróbowało nauczyć się jeździć na tyżwach. Owocem tego wyjazdu jest nie tylko utrzymanie dobrej kondycji psychofizycznej, ale także zacieśnianie wzajemnych więzi poprzez budowanie wspólnoty.

Nie od dziś przecież wiadomo, że w zdrowym ciele jest obecny zdrowy duch, co w naszej formacji seminaryjnej jest niezmiernie ważne.

Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP (8 XII 2020)

Co roku 8 grudnia w kalendarzu liturgicznym obchodzimy Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP. Ten ważny dogmat został ogłoszony w 1854 r. przez papieża Piusa IX. Mimo to chrześcijanie już od pierwszych wieków otaczali szczególną czcią Matkę Bożą. Z tej okazji cały nasz dzień przebiegał inaczej niż co wtorek.

Uroczystość rozpoczęliśmy wczesnym rankiem od odśpiewania godzinek o Niepokalanym Poczęciu NMP, zaś po południu w kaplicy została odprawiona Msza Święta pod przewodnictwem ks. Krzysztofa Szerszenia. Ksiądz Prorektor w swojej homilii zwrócił uwagę na to, że Maryja, podobnie jak my, była tylko człowiekiem. Miała pokusy, ale także potrafiła je przezwyciężyć, dzięki specjalnej

łasce, którą została obdarowana przez Boga. Została poczęta bez grzechu pierwotnego i jest Tą, która przyniosła nam na świat Zbawiciela. Z pewnością z tego powodu nie miała łatwego życia. Może właśnie dlatego rozumie nas najlepiej i najłatwiej jest nam uciekać się pod jej macierzyński płaszcz.

Po uroczystej Mszy Świętej wszyscy razem zasiedliśmy do kolacji podczas, której złożyliśmy życzenia Księdzu Prorektorowi z okazji, przypadających dziś, urodzin.

Dzisiejszą uroczystość zakończyliśmy odśpiewaniem akatysty ku czci Bogarodzicy, prosząc Boga za Jej przyczyną o potrzebne łaski oraz wystawiając za Słowo, które w Niej stało się Ciałem.

Zakończenie Jubileuszowego Roku Loretańskiego w kaplicy Portu Lotniczego w Gdańsku (10 XII 2020)

W czwartek, 10 grudnia, zakończył się Jubileuszowy Rok Loretański zainaugurowany przez papieża Franciszka. Przez cały miniony rok można było uzyskać odpust zupełny w kaplicach lotnisk całego świata, których patronką jest Matka Boża z Loreto.

Eucharystii przewodniczył i homilię wygłosił ks. dr Krzysztof Szerszeń, kapelan Portu Lotniczego w Gdańsku i Prorektor Gdańskiego Seminarium Duchownego. Kapłan w homilii mocno podkreślił rolę Maryi i Jej opiekę nad każdym człowiekiem na wszystkich drogach naszego życia. Musimy na nie patrzeć z wysoka, z perspektywy nieba. Eucharystię koncelebrował również ks. dr Jan Uchwat – ojciec duchowny w GSD.

Korzystając z tego daru, przedstawiciele wspólnoty Gdańskiego Seminarium Duchownego uczestniczyli w Mszy Świętej odpustowej celebrowanej w kaplicy Portu Lotniczego w Gdańsku poświęconej św. Janowi Pawłowi II.

Na zakończenie Mszy św. kapłan zawierzył Matce Bożej Loretańskiej wszystkich podróżujących samolotami oraz pracowników gdańskiego lotniska, odpowiadających za bezpieczeństwo i obsługę klientów lotniska.

Grudniowy dzień skupienia (11-12 XII 2020)

Tego dnia Wspólnota Gdańskiego Seminarium Duchownego przeżywała swój comiesięczny dzień skupienia.

Rozpoczął się on już piątkowego wieczoru odśpiewaniem hymnu do Ducha Świętego oraz krótką konferencją wraz z odmówieniem komplety.

Tym razem nauki wygłosił ks. Arkadiusz Warszzyński, wikariusz w parafii pw. św. Karola Boromeusza w Gdyni. W swoich rozważaniach mówił o potrzebie odkrycia swojego człowieczeństwa, o stawaniu w prawdzie przed sobą i Chrystusem.

Zachęcił także do wracania do pierwotnej miłości, do momentu doświadczenia miłości Jezusa.

Mamy z Nim zawsze iść pod rękę, zawsze Mu ufać, a Eucharystię przeżywać tak, jak prawdziwe spotkanie. Jest to głęboka modlitwa, w której kapłan jest autentyczny i prawdziwy, bez maski wobec Boga.

Dla braci z roku IV był to szczególny czas, ponieważ przygotowywał ich na przyjęcie posługi akolituatu, które miało już nastąpić za kilka godzin.

Akolitat (12 XII 2020)

12 grudnia, w sobotę, w parafii pw. Najświętszej Maryi Panny Królowej Różańca Świętego w Gdańsku odbyła się uroczysta Msza Święta pod przewodnictwem Księdza Biskupa Wiesława Szlachetki. Podczas liturgii pięciu braci z roku IV przyjęło posługę akolituatu.

Od tego momentu mogą oni udzielać Komunii świętej, puryfikować naczynia liturgiczne oraz wystawiać Najświętszy Sakrament do publicznej adoracji. Akolitat to ważny krok w drodze ku kapłaństwu. Przez tę szczególną bliskość z Eucharystią klerycy jeszcze bardziej zbliżą się i rozmiłują w Jezusie. Teraz nie tylko Go głoszą, ale także Go dotykają, czego nie mogą czynić nawet aniołowie w niebie.

Dziś posługę akolituatu przyjęli: Filip Gobis, Adrian Nastaty, Paweł Skierka, Kacper Walkusch i Wojciech Zielke.

Gwizdże (13 XII 2020)

W III Niedzielę Adwentu przedstawiciele GSD, a zwłaszcza członkowie Duszpasterstwa Kaszubów, udali się do parafii pw. św. Stanisława Biskupa Męczennika i bł. Karoliny Kózkówny w Leźnie. Uczestniczyli tam we Mszy Świętej w intencji Kaszubskiej Pielgrzymki. Po Eucharystii wystawili tradycyjne gwizdże. W skład grupy wchodziły takie postaci jak: kozioł, bocian, baran, koń, akordeonista, żandarm, kominiarz, Żyd, dziad z babą, śmierć, pùrtk, czyli diabeł oraz Gwiôzdór.

Gwizdże to jeden z najstarszych i oryginalnych obyczajów kaszubskich. Wywodzi się od postaci nocnego stróża, który postugiwał się gwizdkiem. Wzywał mieszkańców do ciszy nocnej, gaszenia pożaru, obrony. Od tego gwizdania zwano

go gwizdzem. W wieczór sylwestrowy gwizdże składali po domach życzenia, wyrażane tradycyjnym wierszem.

i improwizowana inscenizacja, czasem połączona ze śpiewami i tańcami. Wykształcił się zwyczaj gwizdzy, który rozpowszechnił się na całych Kaszubach i trwa aż do dzisiaj.

Wybory do samorządu GSD (17 XII 2020)

W czwartek po kolacji cała wspólnota seminaryjna zebrała się w refektarzu, aby w obecności przełożonych i moderatorów przeprowadzić wybory do samorządu.

W wyborach bezpośrednich klerycy wybierają na roczną kadencję dziekana i wicedziekana, którzy są przedstawicielami całej wspólnoty GSD. Dotychczas funkcję dziekana pełnił dk. Jakub Wojewódka, wicedziekana kl. Tomasz Jaworski. Po zakończeniu wyborów i podliczeniu wszystkich głosów nowym dziekanem został wybrany kl. Cezary Maksymowicz. Z kolei nowym wicedziekanem, po wyrównanej walce, wybrano kl. Wojciecha Zielkę.

Klerycy będą pełnić funkcję dokładnie przez rok, a urząd obejmą 6 stycznia, po powrocie z przerwy świątecznej. Wówczas nastąpi przekazanie symboli władzy dziekańskiej – szabli oraz wicedziekańskiej – dzwonka.

Nowym władzom samorządowym GSD życzymy wytrwałości i powodzenia w pełnieniu tak odpowiedzialnych funkcji, a ustępującym i kończącym kadencję dziękujemy za dotychczasowy trud oraz wkład włożony w budowanie wspólnoty Gdańskiego Seminarium Duchownego.

Spotkanie pierwszaków z neoprezbiterami (18 XII 2020)

W naszej wspólnocie seminaryjnej przyjęto się, że nowo wyświęceni prezbiterzy, którzy opuścili progi seminaryjne i zostali postani na swoje pierwsze parafie, spotykają się z klerykami I roku. Ci, którzy opuszczają mury GSD wprowadzają swoich następców – pierwszaków, rozpoczynających dopiero formację ku kapłaństwu.

Mimo że ich formacja jeszcze nie zakończyła się i będzie trwała aż do końca życia, to posiadają już pewne doświadczenia życiowe i duszpasterskie, którymi chcieli podzielić się z młodszymi braćmi.

Była to dobra okazja do wzajemnego zapoznania się oraz rozmowy na najróżniejsze tematy. W myśl zasady „kto pyta nie błądzi”, neoprezbiterzy starali się odpowiedzieć na wszystkie pytania zadawane przez kleryków I roku.

Opowiedzieli także pokrótce o sobie, swoim powołaniu i formacji. Mówili, że zawsze warto wykorzystać czas sześcioletniego kształtowania się, aby dobrze przygotować się w przyszłości do posługi kapłańskiej.

Mikołajki braci z roku III (18 XII 2020)

Tradycją seminaryjną jest to, że bracia po obłóczynach przygotowują tzw. mikołajki. Jest to krótkie przedstawienie, podczas którego w sposób komiczny i zabawny przedstawiają najśmieszniejsze momenty z życia seminaryjnego.

Głównymi bohaterami występów, w których wcielają się bracia z roku III są oczywiście księża profesorowie. Śmiech to zdrowie, a umiejętność śmiania się z samych siebie to cenna lekcja nabierania dystansu do własnej osoby.

Starannie przygotowane przedstawienie zakończyło się poczęstunkiem. Nie zabrakło oczywiście kawy, herbaty, ciast i innych słodkości, które urozmaiciły piątkowy wieczór.

Gala medalowa (19 XII 2020)

Podczas obiadu odbyła się gala medalowa, na której zostało wręczone trofeum za coroczny mecz piłki nożnej w wykonaniu drużyn filozofii i teologii.

Mecz zakończył się zwycięstwem drużyny teologii z wynikiem 12:9. To właśnie oni zdobyli najwięcej bramek i wywalczyli sobie puchar. Ponadto każdy z uczestników otrzymał medal za udział w rozgrywce wraz z dyplomem i słodkim upominkiem.

Wybrano także zawodnika meczu, bez udziału którego gra prawdopodobnie zakończyłaby się zupełnie innym wynikiem. Został nim dk. Maciej Stodolski, który jako napastnik, a później bramkarz dzielnie walczył o zwycięstwo drużyny teologii. Za zasługi w grze dziekan alumnów wręczył mu nową piłkę do gry.

Wigilia seminaryjna (22 XII 2020)

Wtorkowego wieczoru, 22 grudnia, świętowaliśmy seminaryjną Wigilię Świąt Bożego Narodzenia. W świąteczny klimat wprowadziły nas tegoroczne jasełka przygotowane wyjątkowo w tym roku przez połączenie roku I i II. Była to okazja, aby przypomnieć sobie jak na świat przyszedł nasz Zbawiciel zapowiadany przez proroków Starego Testamentu.

Po jasełkach odbyło się tradycyjne łamanie opłatkiem z obecnymi księżmi biskupami, ks. bp. Wiesławem Szlachetką oraz ks. bp. Zbigniewem Zielińskim, z moderatorami, profesorami, kapłanami i pracownikami naszego seminarium, a także z pozostałymi zaproszonymi gośćmi. Następnie udaliśmy się do refektarza, aby spożyć uroczystą wieczerzę, upiększaną tradycyjnym śpiewem kolęd.

Po zakończonej Wigilii, gdy już wszyscy rozeszli się do domów, w refektarzu zostali sami klerycy wraz z księżmi przełożonymi. Dopiero wtedy, po krótkiej przerwie i przygotowaniu, rozpoczęło się tradycyjne kleryckie kolędowanie, które trwało aż do późna. Śpiewaniu najpiękniejszych polskich kolęd towarzyszyła radość oraz dobry humor.

Wigilia Seminaryjna to ważne wydarzenie dla całej wspólnoty. Jest to okazja, by podziękować Bogu za wszystkie wydarzenia, które miały miejsce w 2020 roku, a także w duchu radości przygotować się do obchodzenia Świąt Bożego Narodzenia, które każdy jeszcze może spędzić w gronie swojej rodziny w domu.